

Ztrácí se síla lásky

Dalibor Janda

Oblohou se vznáší noc i den
a v tu chvíli vnímám, že tu jsem.
I my světem klopítáme cestou nebeskou,
strach jde s námi, stal se naší nevěstou.

Kam se ztratil prostor, čas a sen?
Pohltil ho oheň nebo zem?
Kde jsou naše tajná přání?
Nad propastí snů?
Nad tím světem prázdnoty a všedních dnů.

Ztrácí se síla lásky,
jen hřích a splín,
že bez nich dá se žít už nevěřím.

Kde je světlo, slunce, stín a žár?
Proč jdu posvým cestě tmou a sám?
Knihu, co nám osud napsal,
tiše otvírám,
jizvy starých zápasů už nevnímám.

Ztrácí se síla lásky,
jen hřích a splín,
že bez nich dá se žít už nevěřím.